

XV
725

[Caillaut et Martineau] Pièce 1. Daunou 1204 - Pellechet

2	— 1181	—	2629
3	— 295	—	4079
4	— 1199		
5	— 978	—	4964 A
6	— 977	—	4867.
7	— 1184	—	3510
8	— omis.		
	(v. autre ex. [757] 391	—	
9	122	—	

— [Caillaut et Martineau] (beside 4)

¶ Cecilii cypriani sermo de orõne dñica. s. Pater noster. In q̄ docet qua potissimū oratione vti: et q̄liter ad eam accedere et quo gestu corporis et modo vocis ꝯueniat: qui se xp̄ianum esse asserit

EVangelica p̄cepta fratres dilectissimi nihil sūt aliud q̄ magisteria diuina: fūdamēta edificāde spei: firmamenta corroborande fidei: nutrimēta fouendi cordis gubernacula dirigēdi itineris: p̄sidia optinende salutis. Que dum dociles credētiū mentes in terris instruūt: ad celestia regna ꝑducunt. Multa et per ꝓphetas suos suos dici deus voluit et audiri: sed quāto maiora sūt q̄ filius loq̄tur: que dei sermo qui in ꝓphetis fuit: ꝓpria voce testat᷑. Non iam mādās vt paretur veniēti via: sed ipse veniens et viā nobis apperiēs et ostendēs: vt qui in tenebris mortis errātes inꝓuidi et ceci p̄us fuim⁹: luce gratie illuminati iter vite: duce et rectore dño teneremus. Qui inter cetera salutaria sua monita et p̄cepta diuina: q̄bus populo suo ꝯsulit ad salutē: etiam orandi ipse formam dedit: ipse quid p̄caremur monuit et īstruxit. Qui fecit viuere: docuit et orare: benignitate scilicȝ q̄ et cet᷑a dare et cōferre dignat⁹ est: vt cū prece et oratōe (q̄ filius docuit) apud patrē loq̄mur. facili⁹ audiamur. Iam p̄dixerat horā venire. quādo veri adoratores adorarēt patrē in spiritu et veritate: et īpleuit q̄d ante ꝓmiserat: vt qui spiritum et veritatē. de eius sāctificatione ꝑcepim⁹: de t̄ditione quoq; ei⁹ vere et spiritalit᷑ adoremus. Que enī potest magis spirital᷑ esse oratio: quā q̄ a xp̄o nobis data est: a q̄ nobis et sp̄ūs sanctus missus est? Que vera magis apud patrē p̄catio quā q̄ a filio: q̄ est veritas de eius ore ꝓlata est: vt aliter orare q̄ docuit non ignorātia sola sit sed culpa: quādo ipse posuerit et dixerit Reiicitis mādatū dei: vt t̄ditiōȝ vestrā statuatis? Orem⁹ itaq; fr̄es dilectissimi sicut magister deus docuit. Amica et familiaris oratō est deū de suo rogare: ad aures eius ascendē xp̄i orōneȝ. Agnoscat pat᷑ filii sui v̄ba: cū p̄ceȝ facim⁹. Qui habitat ītus ī pectore: ip̄e sit et in voce Et cū ipȝ habeā⁹ apud pr̄eȝ aduocatū ꝓ peccatis nr̄is: q̄n peccatores ꝓ delictis nostris petim⁹: aduocati nostri verba ꝓma-

Celestinorum de Senonis

mus. Nam cū dicat qa quodcūq; petierim⁹ a patre in noīe ei⁹
dabit nob̄ qn̄ efficati⁹ ipetram⁹ quod petim⁹ in xp̄i noīe: si peta
mus ipsius oratione. Sit aūt orātib⁹ sermo et p̄dicatio cū di-
sciplina quietē ꝯtinēs et pudorē. Cogitem⁹ nos sub ꝯspectu dei
stare. Placēdū est dīnis oculis et habitu corpis et modo vocis.
Nā vt īpudētis est clamorib⁹ strepere: ita ꝯtra ꝯgruit verecūdo
modestis p̄cib⁹ orare. Denīq; magisterio suo dn̄s secrete ado-
rare nos p̄cepit: in abditis et secretis vel semotis locis: in cubi
culis ipis: quod magis ꝯuenit fidei: vt sciam⁹ deū vbiq; eē p̄ntē
audire oēs et videre: et maiestatis sue plēitudinē in abdita q̄q;
et occulta penetrare: sicut scriptū est Ego deus approximās: et
nō de⁹ de lōginq̄. Si abscōdit⁹ fuerit hō ī abscōditis: ergo ego
nō videbo eū? Nōne celū et t'rā ego ipleo? et iterꝝ. In omni lo
co oculi dei speculant' bonos et malos. Et qn̄ in vnū cū fratri-
bus ꝯuenim⁹ et sacrificia dīna cū dei sacerdote celebram⁹: ve-
recūdie et discipline mēores eē debem⁹. Nō passim ventilare
p̄ces nostras incōditis vocib⁹ nec petitionē ꝯmēdandā modeste
deo tumultuosa loq̄citate iactare. Quia de⁹ nō vocis: sed cor-
dis auditor est. Nec admonēd⁹ est clamorib⁹ qui cogitationes
videt p̄uocāte dn̄o et dicēte. Quid cogitatis neq̄ in cordibus
vestris? Et alio loco: et sciēt oēs eccl'e: qa ego sū scrutator renis
et cordis. Quod anna in primo regnorꝝ libro (ecclesie typum
portās) custodit et seruat: que dominū non clamosa petitione
sed tacite et modeste intra ipsas pectoris latebras precabatur
Loquebat' prece occulta sed manifesta fide. Loquebat' nō vo-
ce: sed corde quia sic sciebat deū audire: et īpetrauit efficacit'
quod petiit qa fidelit' postulauit. Declarat scriptura dīna: q̄ di
cit. Loquebat' in corde suo et labia ei⁹ mouebant': et vox eius
nō audiebat': et exaudiuit eā de⁹. Itē legim⁹ in psalmis: dicite
in cordib⁹ et in stratis vestris et trāsp̄ūgimī. Per hieremiā q̄q;
hec eadē sp̄ūscūs suggerit et docet dicēs. In sensu aūt tibi de
bet adorari de⁹. Adorās aūt fratres dilectissimi nec illud igno
ret: queādmodū in tēplo cū phariseo et publican⁹ orauerit. Nō
alleuatis īpudent' ad celū oc'lis: nec manib⁹ īsolent' erectis. pe
ctus suū pulsās: et pctā int'⁹ iclusa ꝯtestās dīne mīe īplorabat au
xiliū. Et cū sibi pharise⁹ placēt sāctificari: hic magis meruit: q
sic orauit q spē salutaris nō in fiducia inocētie sue posuit cū in

nocēs nēo sit: sed pctā pfessus hūilit orauit: et exaudiuit oratē qui hūilib' iguoscit. Que dn̄s in euāgelio suo ponit et dicit. Hoīes duo ascēderūt in tēplū adorare: vn' pharise' et alt publicanus. Pharise' cū stetisset: talia apud se pcabat. De' gratias tibi ago: qa nō sū sicut ceteri hoīes: iiusti/raptores/adulteri: quō et publican' iste: ieiunio bis in sabbato. Decimas do de oībus q̄cūq possideo. Publican' aūt de lōginq stabat: et neq oclos volebat ad celū leuare: sed pcutiebat pect' suū dicēs. De' ppitius esto mihi pctōri. Dico vobis descēdit hic iustificat' magis in domū suā: q̄ ille pharise': qa oīs q se extollit hūiliabit: et q se hūiliauerit exaltabit. Que nos fratres dilectissimi de dīna lectione discētes: postq̄ agnouim' ad orōe3 qualit accedere debeamus cognoscam' dn̄o dicēte et quod orem'. Sic inquit orate Pater noster qui es in celis. Scificet nomen tuū. Adueniat regnū tuū. Fiat volūtas tua sicut in celo et in terra. Panē nostrū quotidianū da nobis hodie: et dimitte nobis debita nostra: sicut et nos dimittim' debitorib' nostris. Et ne patiaris induci nos in tētationē. Sed libera nos a malo. Amē. Ante oīa pacis doctor atq vnitatis magister singulati noluit et priuatim precem fieri: vt quis cum precatur pro se tantum precetur. Non dicimus pater meus qui in celis es Nec panem meū da mihi hodie: nec dimitti sibi tātū vnusquisq delicta postulat: aut vt in tentationē non inducatur: atq a malo liberetur pro se solo rogat. Publica est nobis et communis oratio. Et quando oramus non pro vno sed p pplo toto oram': quia tot' ppl's vnū sumus. Deus pacis et concordie magister qui docuit vnitatem sic orare vnum pro omnibus voluit: quomodo in vno omnes ipse portauit. Hanc orationis legem seruauerunt tres pueri in camino ignis inclusi: consonantes in prece et spiritus consensione concordes. Quod declarat scripture diuine fides. Et cum docet quomodo orauerit tales: dat exemplum quod imitari in precibus debeamus: vt tales esse possimus. Tunc inquit illi tres quasi ex vno ore hymnū canebant et benedicebant dominū. Loquebant quasi ex vno ore: et nōdū illos xp̄s orare docuerat: et idcirco orātibus fuit impetrabilis et efficax smo: quia pmerebat dominū pacifica et simplex et spiritalis

orõ. Sic et apostolos cũ discipul' post ascẽsã dñi iuenim⁹ oras se. Erãt inqt pseuerãtes omnes vnanimes in orõe cũ mulieribus et maria: q̄ fuerat mat' ihesu: et fratrib⁹ ei⁹. Perseuerabãt in orõe vnaĩmes: oratõis sue et ĩstantiã simul et ↄcordiaꝫ declarãtes: qa de⁹ qui ĩhabitare facit vnaĩmes in domo: non admittit ĩ diuinã et et'naꝫ domũ: nisi apud q̄s est vnanimis oratio. Qualia autẽ fratres dilectissimi orõnis dñice sacramenta quã multa q̄ magna. breuit' ĩ smone collecta: sed in v'tute spiritalit' copiosa: vt nihil õnino ptermissũ sit: ꝙ nõ in pcibus atque orõnibus nostris celestis doct'ne ↄpendio ↄprehendat' Sic ait orate Pater noster q es in celis. Homo nou⁹ renatus et deo suo per gratiã eius restitutus. Pater p̄mo in loco dicit quia filius esse iã cepit. In sua inqt propria venit: et sui eũ nõ receperunt. Quotq̄t eũ receperũt: dedit illis potestatẽ vt filii dei fierẽt: qui credũt in noĩe eius. Qui ḡ credidit in nomĩe ei⁹ et factus est dei filius: Hinc debet incipe vt et gratias agat: et pfiteatur se dei filiũ: dũ nomĩat patrẽ sibi esse in celis deũ. Contestetur quoqꝫ inter p̄ma statim natiuitatis sue verba renuntiasse se terreno et carnali patri: et patrẽ solũ nosse se et habere cepisse: q sit in celis: sic̃ scriptũ ẽ. Qui dicũt pr̄i et matri nõnoui te et filios suos non agnouerũt: hi custodierũt pcepta tua: et testamẽtũ tuũ suauerũt Itẽ dñs in euangelio suo pcepit: ne vocem⁹ nob̄ patrẽ in terra: ꝙ scꝫ nob̄ vn⁹ pat': q est in cel'. Et discipulo: q mentionẽ defũcti patris fecerat: respõdit sine mortui mortuos suos sepeliãt. dixerat eniꝫ patrẽ suũ mortuũ: cũ sit credentiũ pater viuus. Nec hoc solum fratrẽs dilectissimi aĩaduertẽ et ĩtelligere debem⁹: quod appellemus patrẽ: qui sit in cel': Sꝫ ↄiũgim⁹ et dicim⁹ pr̄ noster. id est eorũ qui credũt eoꝝ qui p eum sãctificati et gratie spiritał natiuitate repati: filii dei esse ceperũt Que vox etiã iudeos pstringit et pcutit: q christũ sibi p pphetas annũtiatũ: et ad se p̄us missũ nõ tantũ spreuerũt ĩfideliter: sed et crudeliter necauerũt. Qui iam nõ possũt patrẽ deũ vocare: cum dñs eos cõfundat et redarguat dicens. Vos de diabolo patre estis: ↄcupiscẽtias patris vestri vultis facere. Ille enĩ homicida fuit ab ĩicio: et in veritate nõ stetit. quia veritas non est in illo. Et p ysaiam pphetã de⁹ cla

mat idignãs filios genui et exaltaui: ipsi aut̄ me spreuerunt
Agnouit bos possessorẽ suũ: et asinus p̄sepe dñi sui: isrl' autẽ
me nõ ɔgnouit: et ppl's me nõ intellexit. Veh gens peccatrix
ppl's plen⁹ pctis: semẽ neq̄ filii celesti. Dereliq̄stis dñm: et i in
dignationẽ misistis illũ sãctũ isrl' In quorũ exprobratõe xp̄ia
ni quãdo oram⁹. pater noster dicim⁹: q̄a noster eẽ cepit: et iu
deorũ (qui eũ reliquerũt) eẽ desiit Nec peccator ppl's potest eẽ
filius. Sed q̄bus remissa peccatorũ datur: eis filiorũ nomen
ascribit̃: eis et et'nitas repromittit̃ / dño ipso dicẽte. Omnis q
fecit peccatũ suus est pcti. Seruus autẽ nõ manet in domo in
et'nũ: filius mãet in et'nũ: q̄ta aut̄ dñi idulgẽtia: q̄ta circa nos
dignationis eius: et bonitatis vbertas: q sic nos voluerit orati
onẽ celebrare inɔspectu dei: vt dũ patrẽ vocem⁹: et vt est xp̄us
dei filius: sic et nos dei filios nũcupem⁹. Quod nomẽ nemo
nr̄ꝫ in orõe auderet attingẽ: nisi ip̄e nobis sic p̄misisset orare
Meminisse itaq; fratres dilectissimi et scire debem⁹: q̄a quãdo
deũ patrẽ dicim⁹: q̄si filii dei agere debem⁹: vt quõ nos nobis
placem⁹ de deo patre: sic sibi placeat et ille de nobis. Cõuerse
mur q̄si dei tẽpla: vt deũ in nobis ɔstet h̄itare. Nec degeneret
actus noster a spiritu: vt q celestes ac spiritales eẽ cepim⁹: nõ
nisi spiritalia et celestia cogitem⁹ et agam⁹: q̄a et ipse deus di
xit: eos q clarificãt me clarificabo: et q me sp̄nit sp̄net̃ Btũs q̄
q; ap'lus in epistola sua posuit. Nõ estis vestri: empti eñi estis
p̄cio magno: clarificate et portate deũ in corpe vestro. Post h̄
dicim⁹. Sanctificet̃ nomẽ tuũ nõ quod optem⁹ deo vt sãctifi-
cetur orõib⁹ nostris: sed quod petam⁹ a deo vt nomẽ eius sãcti
ficet̃ in nobis. Ceterũ a q̄ deus sãctificat̃: q ip̄e sãctificat. Sed
quia ip̄e dixit. sancti estote: q̄m ego scũs sũ. Ideo petim⁹ et ro
gamus: vt q in baptismo scĩficati sum⁹ in eo quod eẽ cepim⁹:
p̄seuerem⁹ et h̄ q̄tidie dep̄camur. Opus ẽ ei nobis q̄tidiana scĩ
ficatione: vt q q̄tidie delinq̄m⁹ delicta nr̄a scĩficatõne assidua
repurgem⁹. Que aut̄ sit scĩficatio: q̄ nobis de dei dignatõe cõ
fertur: ap'ls p̄dicat dicẽs. Neq; fornicarii / neq; idolis suiẽtes /
neq; adulteri / neq; molles / neq; masculorũ appetitores / neq;
fures / neq; frauduleti / neq; ebriosi / neq; maledici / neq; rapto-
res / regnũ dei ɔsequent̃. Et hi q̄dẽ fuistis: sed abluti estis: sed

p̄a petitio.

iustificati estis: sed scificati estis in noie dñi iesu xpi: et in spiritu dei nr̃i. Scificatos nos dicit in noie dñi iesu xpi et in spiritu dei nostri. Hec scificatio vt in nobis pmaneat oramus: et quia de⁹ et iudex noster sanato a se et viuificato ꝯminat᷑ iam non delinqre: ne qd ei deteri⁹ fiat: hāc ꝯtinuis oroibus precē facim⁹: hoc diebus ac noctibus postulamus: vt scificatio et viuificatio: q̄ de dei gratia sumit᷑: ipius ꝓtectōe fuet᷑. Sequit᷑ in

2ª ¶ orōe Adueniat regnū tuū Regnū etiā dei repsentari nobis petimus: sicuti et nomen eius: vt in nobis sctificet᷑ postulamus Nā deus qñ nō regnat? aut apud eū qñ icipit? quod et sēp fuit et eē nō desinit. Nostrū regnū petimus aduenire a deo nobis repromissū: xpi sanguie et passiōe q̄situ. vt q in sc̄lo añ fuiuimus: postmodū xpo dñante regnemus: sicut et ipe pollicet᷑ et dicit Venite bñdicti patris mei pcipite regnū: quod vobis paratū est ab origine mūdi. Potest v̓o fratres dilectissimi et ipe xps eē regnū dei quē venire q̄tidie cupim⁹. Cuius aduētus vt cito nobis repsentet᷑ optam⁹ Nā cū resurrectio ipe nostra sit: qui in ipo resurgim⁹: sic et regnū dei potest ipe itelligi: qa in illo regnaturi sum⁹. Bñ aūt regnū dei petim⁹. i. regnū celeste qa est et t̃restre regnū. Sed q̓ renūciauit iā sec̄lo: maior est et hōribus eius et regno: et iō q se deo et xpo dedicat. nō terrena sed celestia regna desiderat. Cōtinua aūt orōe et pce opus est: ne excidam⁹ a regno celesti sicut iudei: qbus h̾ pmissū pri⁹ fuerat exciderūt: dño manifestāte et pbante. Multi inqt venient ab oriēte et occidēte et recūbēt cū abrahā et isaac et iacob in regno celorū. Filii aūt regni expellētur in tenebras exteriores. Illic erit ploratio et stridor dētiū Oñdit qa añ filii regni iudei erāt: qñ et filii dei eē pseuerabāt. Postq̄ cessauit circa illos nomē pat̃nū: cessauit et regnū. Et iō xpiani q in orōne appellare deū patrē cepim⁹ Nos et vt regnū dei nobis veniat oramus: addim⁹ q̄ꝙ et dicim⁹. Fiat volūtas tua: sicut in celo et in

3ª ¶ t̃ra. Nō vt deus faciat quod vult: ꝫ vt nos facere possim⁹ quod deus vult. Nā deo qs obsistit: quomin⁹: quod velit faciat? Sed qa nob̄ a diabolo obsistit᷑ q̄min⁹ p oīa anim⁹ nr̄ atq actus deo obseq̄tur oram⁹ et petim⁹: vt fiat in nobis volūtas dei: q̄ vt fiat in nobis opus ē dei volūtate id ē ope ei⁹ et ꝓtectōe: qa nēo suis

diabolo nob obsistit

virībꝰ fortis est sed dei īdulgētia et mīa tutꝰ est. Deniq; et deꝰ īfirmitatē hoīs: quē portabat: ondēs ait. Pater si fieri pōt transeat a me calix iste. Et exēplū discipl'is suis tribuēs: vt nō voluntatē suā: sed dei faciāt addidit dicēs. Verūtñ nō quod ego volo sed quod tu. et alio loco dicit. Nō descēdi de celo vt faciā voluntatē meā: sed eiꝰ q me misit: quod si filiꝰ obaudiuit: vt facēt patris volūtatē: q̄to magis fuus obaudire debet vt faciat dei voluntatē. sicut in epistola sua iohēs q̄q; ad faciēdā dei volūtatem hortat' et īstruit dicēs. Nolite diligere mūdū neq; ea q̄ in mundo sūt: si qs dilexerit mūdū nō est dilectio patris in illo: qa oē quod in mūdo ē: ꝯcupiscētia carnis est: et ꝯcupiscētia oc'orū et ābitio secl'i: q̄ nō est a patre: sed ex ꝯcupiscētia mūdi: et mūdus trāsibit et ꝯcupiscētia eiꝰ. Qui aūt fecerit volūtatē dei: manet in et'nū: quō et deꝰ manet in et'nū q in et'nū manere volumus: dei q et'nus est volūtatē facere debemꝰ. Volūtas autē dei est: quā xp̄s et docuit et fecit. Hūilitas in ꝯuersatōe stabilitas in fide: verecūdia in verbis: in factis iustitia in opībꝰ mīa: in moribus disciplia: iiuriā facere nō nosce: et factā tolerare posse: cū fratribꝰ pacē tenere: deū toto corde diligē: amare in illo quod pater est: timē quod deus est Xp̄o nihil oīo preponere: qa nec nobis ille qcq̄ ꝑposuit: caritate eiꝰ īsepabilit' adherere: cruci eiꝰ fortit' ac fident' asistere: qñ de eiꝰ noīe et hōre certamē est: exhibere in sermone cōstantiā quā ꝯfitemur: in questione fiduciam qua ꝯgredimur: in morte patiētiā qua coronamur Hoc est coheredē xp̄i velle eē: h' est ꝓceptū dei facere: h' est voluntatē patris īplere. Fieri aūt petimꝰ volūtatē dei: vt in celo et in terra quod vtrūq; ad ꝯsūmatōeꝫ nr̄e volūtatis ꝑtinet et salutis Nā cū corpꝰ e t'ra et spiritū possideamꝰ e celo: ipi t'ra et celū sumꝰ: et in vtroq; id ē corpe et spū: vt dei volūtas fiat oramꝰ. Est enī int' carnē et spm̄ colluctatio: et discordantibꝰ aduersus se īuicē q̄tidiana ꝯgressio: vt nō q̄ volumꝰ ipa faciamꝰ. dū sp̄us celestia et dīna q̄rit: caro t'rena et sc'aria ꝯcupiscit. et iō petimꝰ īp̄e se int' duo ista ope et auxilio dei cōcordiā fieri. vt dū et spū et carne volūtas dei gerit': q̄ p eū renata ē aīa fuet' Quod apte atq; manifeste ap'ls paulꝰ sua voce declarat Caro inqt ꝯcupiscit aduersꝰ spm̄ et sp̄us aduersꝰ carnē. Hec eī īuicē aduersāt' sibi vt n̄ q̄cūꝫ

vultis. ipsa faciatis Manifesta aūt sūt facta carnis: q̄ sūt adulteria/ fornicatōes/ immūditie/ spurcicie/ idolatrix/ veneficia/ homicidia/ iimicicie/ ɔtētiōes/ emulatōes/ aīositates/ ꝓuocationes/ simultates/ dissensiōes/ hereses/ iuidie/ ebrietates/ ɔmessatiōes/ et his similia: q̄ predico vobis sicut p̄dixi: qm̄ qui talia agūt: regnū dei nō possidebūt Fructus āt spūs est caritas/ gaudiū/ pax/ magnanimitas/ fides/ māsuetudo/ ɔtinētia/ castitas. Et idcirco q̄tidianis imo ɔtinuis orōib⁹ hoc p̄camur. Sicut in celo et in t̄ra volūtatē circa nos dei fieri: q̄a hec est volūtas dei vt t̄rena celestib⁹ cedāt: spiritalia et dīna p̄ualeāt. Potest etiā sic intelligi fratres dilectissimi vt qm̄ mādat et monet de⁹ etiā iimicos diligere: et ꝑ iis q̄q̄ qui nos ꝑsequūt̄ orare: petamus Et pro illis qui adhuc t̄reni sūt: et necdū celestes eē ceperunt vt et circa illos volūtas dei fiat: quā xp̄s hominē cōsuādo et re integrādo ꝑfecit Nā cū discipl̄i ab eo nō iā t̄reni appellentur sed sal t̄re: et apl̄s p̄mū hominē vocet de t̄re limo: secūdū vero de celo: merito et nos: q eē debem⁹ patri deo similes: q solem suū oriri facit sup bonos et malos: et pluit sup iustos et iniustos sic monēte deo oram⁹ et petim⁹: vt precē pro oīū salute faciamus. Vt quō in celo id est in nobis per fidē nostrā voluntas dei facta est: vt essem⁹ de celo. ita et in terra hoc est in illis credētibus fiat volūtas dei: vt q adhuc sūt p̄ma natitate t̄reni: incipiāt esse celestes ex aq̄ et spū nati. Procedēte orōe postulamus et dicim⁹. Panē nr̄ꝫ q̄tidianū da nob̄ hodie. Quod pōt spiritalit̄ et simplicit̄ itelligi: q̄a et vterq̄ itellectus vtilitate dīna ꝑficit ad salutē. Nā panis vite xp̄s est: et panis hic oīm nō est: sed noster est: et quō dicim⁹ pater noster: q̄a intelligētiū et credētiū pater est: sic et panē nostrū vocam⁹: q̄a xp̄s noster: qui corpus eius ɔtingim⁹: panis est. Hūc aūt panē dari nobis quotidie postulam⁹: ne qui in xp̄o sumus: et eukaristiā quotidie ad cibū salutis accipim⁹: intercedēte aliquo grauiore delicto dū abstenti et nō cōicantes a celesti pane ꝓhibemur: a xp̄i corpore sepemur ip̄o p̄dicāte et monēte Ego sū panis vite: qui de celo descēdi. si q̄s ederit de meo pane: viuet in et̄nū Panē aūt quē ego dedero: caro mea est ꝓ sec̄li vita. Q n̄ g̊ dicit in et̄nū viuere: si q̄s ederit de eius pane: vt manifestū est eos viuere: qui

corpus eius attingūt: et eukaristiā iure cōicationis accipiunt:
ita ꝯtra timēdū est et orandū: ne dū qs abstentꝰ sepaꝰ a xp̄i cor-
pore: ꝑcul remaneat a salute ꝯminante ip̄o et dicēte. Nisi ede-
ritis carnē filii hoīs: et biberitis sanguinē eius: nō habebitis
vitā in vobis. Et ideo panē nostrū idest xp̄m dari nobis quoti-
die petimꝰ: vt qui in xp̄o manemus et viuimus: a sc̄ificatōe et
corpore eius non recedamus. Potest vero et sic intelligi: vt
qui seculo renūciauimꝰ: et diuitias eius et pōpas fidei gratia
spiritalis abiecimꝰ: cibū nobis tantū petamꝰ et victū: quādo in-
struat dn̄s et dicat q nō renūciauerit oībus que sūt eius: nō po-
test meus discipl's eē. Qui aūt xp̄i cepit eē discipl's: secūdū vo-
cem magistri sui renūciās omibus diurnū debet cibū petere:
nec in lōgū desideria petitionis nostre extēdere: ip̄o iterū do-
mino scribente et dicēte. Nolite in crastinū cogitare. Crastinꝰ
enī dies ip̄e cogitabit sibi. Sufficit diei malicia sua: merito ergo
xp̄i discipl's victū sibi in diē postulat: q de crastino cogitare ꝑ-
hibeꝰ: qa et ꝯtrariū sibi fit et repugnās: vt q̄ramus in sc̄lo diu
viuere: q petimꝰ regnū dei velociꝰ aduenire. sic et btūs apl's
monet formās et corroborās spei nostre ac fidei firmitatem.
Nihil inqt ītulimus in hūc mūdū: verꝫ neq; auferre qd possu-
mus. habētes itaq; victū et tegumētū his ꝯtenti simꝰ. Qui aūt
volūt diuites fieri: incidūt in tētationē et muscipulas: et desi-
deria multa: et nocētia q̄ mergūt hominē in ꝑditionē et ī inte-
ritū. Radix enī oīm malorū est cupiditas: quā qdā appetētes
naufragauarūt a fide: et īseruerūt se doloribꝰ m'ltis. Docet nō
tantū ꝯtēnēdas: sed et ꝑiculosas eē diuitias: illic eē radicē ma-
lorū blandiētiū: cecitatē mētis hūane occulta depdatione fal-
lentiū. Vnde et diuitē stultū seculares copias cogitātem: et se
exuberātiū fructuū largitate iactantē redarguit deus dicens.
Stulte hac nocte expostulatur aīa tua: que ergo parasti cuius
erūt? Letabaꝰ stultus in fructibus nocte moriturꝰ: et cui vita
iā deerat: victus abūdātiā cogitabat. Cōtra autē dn̄s ꝑfectū et
ꝯsūmatū docet fieri: q oībus suis venditis atq; in vsū pauperū
distributis thesaurū sibi cōdaꝰ in celo. Cū dicit posse se sequi
et gloriā dn̄ice passiōis imitari q expeditus et succinctus nul-
lis laq̄is rei familiaris inuoluiꝰ: sꝫ solutꝰ: liber facultates suas

Non est peren[…]
longa vita.

piculose sunt di[…]

paup castz & eq[…]

ad dn̄m an̄ ꝑmissas ipse q̄ꝫ comitatˀ. Ad quod vt possit vnusqſ
qꝫ nostrū parare se sic dicit orare: et de orōnis lege qualis esse
debeat noscere. Neqꝫ ei deesse q̄tidianus cibus pōt iusto: cum
scriptū sit nō occidit dn̄s fame aīam iusti. et iterū. Iunior fui
et senui: et nōvidi iustū derelictū. neqꝫ semē eiꝰ q̄rēs panē. Itē
dn̄s ꝓmittat et dicat Nolite cogitare dicētes. qd edemꝰ: aut qd
bibemꝰ: aut qd vestiemurˀ Hec ei natiōes q̄rūt. Scit aūt pater
vester qa horū oīm indigetis. Querite ꝑmū regnū et iusticiā
dei: et hec oīa apponentˀ vobis. Querētibꝰ regnū et iusticiam
dei: oīa ꝓmittit apponi. Nā cū sint dei oīa: hn̄ti dn̄m nihil de
erit: si deo ipe nō desit. Sic danieli in leonū lacu iussu regis in
cluso prādiū diuinitus ꝓcuratˀ: et intˀ feras esuriētes et ꝓcētes:
homo dei pascitˀ. Sic alitˀ helias in fuga et in solitudiē coruis
ministrātibus et volucribꝰ cibū sibi apportātibus in ꝑsecutōe nu
tritur. Atqꝫ o hūane malicie detestāda crudelitas. Fere ꝑcunt
aues pascūt: hoies isidiantˀ et seuiūt. Post hec et pro pctis no
stris deꝓcamur dicētes Et remitte nobis debita nostra: sicut et
nos remittimus debitoribus nostris. Post subsidiū cibi petitˀ
et venia delicti: vt q a deo pascitˀ: i deo viuat: nec tm̄ p̄nti et tē
porali vite: sed et etˀne ꝯsulatur: ad quā venire pōt si pctā donē
tur Que debita dn̄s appellat: sicut in euāgelio suo dicit Dimi
si tibi oē debitū: quia me rogasti Quā aūt necesse ē̄ ꝓuidenter
et salubritˀ admonemur: quod pctōres sumꝰ q ꝓ pctis rogare
ꝯpellimur: vt dū idulgētia de deo petitˀ ꝯsciētie sue animꝰ re
cordetˀ. Ne qs sibi q̄si inocēs placeat et se extollēdo plus ꝑeat
instruitˀ et docetˀ peccare q̄tidie: dū q̄tidie ꝓ pctis iubetˀ orare.
Sic deniqꝫ et iohēs i epl̄a sua monet dicēs. Si dixerimꝰ qa pec
catū nō habemꝰ: nos ipos decipimꝰ et veritas in nobis nō est.
Si aūt ꝯfessi fuerimꝰ peccata nostra: fidelis et iustus est dn̄s: q
nob pctā dimittat. In epistola sua vtrūqꝫ ꝯplexꝰ ē: quod et roga
re ꝓ pctis debeamꝰ: et ipetramꝰ idulgētiā cū rogamꝰ ideo et fi
delē dixit dn̄ꝫ ad dimittēda pctā fidē pollicitatōis sue refuā
tem: qa q orare nos ꝓ debitis et pctis docuit: patnā miaꝫ ꝓmi
sit et venia secuturā. Adiūxit plane et addidit legē: certa nos
ꝯditione et ꝯpōsiōe ꝯstringēs: vt sic nobis dimitti debita: secū
dū quod et ipi debitoribꝰ nostris dimittimꝰ sciētes ipetrari nō
posse: quod ꝓ pctis petimus: nisi et ipi circa debitores nostros

paria fecerim⁹. Idcirco et alio in loco dicit. In q̄ mēsura mēsi eritis: in ea remetief vobis. Et q fu⁹ post dimissū sibi a dn̄o oē debitū: ꝯseruo suo noluit ip̄e dimittere: in carcerē religat: quia idulgeri conseruo suo noluit: quod sibi a dn̄o idultū fuerat amisit. Que adhuc forti⁹ xp̄s in p̄ceptis suis maiore cēsure sue vigore p̄dixit. cū steteritis inq̄t ad orōez: remittite siquid hētis aduersus aliquē: vt pat vester q in celis ē remittat pctā vobis. si aūt vos remisitis: neq pat vester q in celis est remittet pctā vobis. Excusatio tibi nulla in die iudicii sup̄est: cū secūdū tuam sn̄iaz iudiceris: et quod feceris. h et ip̄e patiaris Pacificos eni et ꝯcordes atq vnanimes eē in domo sua de⁹ p̄cipit: et q̄les nos fecit natitate secūda: tales vult renatos pseuerare: vt q filii dei eē cepim⁹: in dei pace maneam⁹: et qb⁹ sp̄us vn⁹ est: vn⁹ sit et aīm⁹ et sēsus Sic nec sacrificiū de⁹ recipit: dissidētē ab altari reuertētē p̄us fratri recōciliari iubet: vt pacificis p̄cibus et deus possit eē pacat⁹ Sacficiū deo mai⁹ ē pax nr̄a: et frnā ꝯcordia: et de vnitate patris et filii et sp̄ussc̄ti plebs adunata. Neq in sacrificiis q abel et cayn p̄mi obtulerūt: mūera eorū de⁹ sz corda ituebat: vt ille placeret in mūere: qui placebat in corde. Abel pacific⁹ et iust⁹: cū deo sacrificat inocent: docuit et cet'os qn̄ ad altare mun⁹ offerūt: sic venire cū timore dei cū simplici corde: cū lege iusticie: cū ꝯcordie pace. Merito dū ille in sacrificio dei talis esset: postmodū sacrificiū deo fc̄us est: vt martyriū p̄m⁹ ōndēs iniciaret et sāguis sui gl̄a dn̄icā passionē: qui et iustitiam habuerat et pacem. Tales deniq a domino coronantur: tales in die iudicii cum domino vindicabuntur. Ceterum discordans et dissidens et pacē cū fratribus non habens secūdū ꝙ beatus apostolus et scriptura sancta testatur: nec si p noīe xp̄i occisus fuerit: crimē dissētiōis poterit euadē qa sicut sc̄ptū ē: q frēz suū odit. hōicida ē: nec ad regnū celorū p̄ueīt: vt cū deo viuat hōicida n̄ pōt eē cū xp̄o q̄ imitator iude maluit eē q̄ xp̄i q̄le delictū ē: quod nec baptismo sāguis pōt ablui? q̄le crimē ē quod martyrio nō pōt expiari Illud q̄q necessarie admonet dn̄s vt in orōe dicamus. Et ne patiaris nos induci in tētationē. Quia in parte ōndit nihil ꝯtra nos aduersariū posse: nisi deus aū p̄misit vt oīs timor noster et deuotio atq obs̄uatio ad

De pacificis.

Sacrificium mag...

De Abel p̄mo mar...

G.ª pet°

deū ꝯuertatur: qm̄ in tētatōibus nostris nihil malo liceat: nisi
ptās inde tribuat᷑. probat scriptura dīna. q̄ dicit. venit nabu-
godonosor rex babylonie in hiel'z et expugnabat eā: et dedit
eā deus in manu eius. Dat᷑ aūt ptās aduersus nos malo: secū-
dū nostra pctā sicut scriptū ē. Quis dedit in direptionē iacob
et isrl' eis q̄ pdant᷑ illū? Nōne deus cui peccauerūt: et nolebāt
in viis eius ābulare: neq₃ audire legē ei⁹: et supduxit sup eos
iram aīationis sue? Et iterū. Salomōe peccāte et a p̄ceptis et
a viis dn̄i recedēte: positū. et excitauit dn̄s sathā ipi salomoni.
Potestas v'o aduersus nos duplicit᷑ dat᷑: vel ad penā cū delinq̄-
mus: vel ad gl'a₃ cū pbamur. Sicuti de iob factū videm⁹: mani-
festāte deo et dicēte Ecce oīa q̄cūq₃ habet in manus tuas do: s₃
ipsū caue ne tāgas: et dn̄s ī euāgelio loquit᷑ tpe passiōis. Nul-
lam haberes inqt aduersū me ptātē: nisi data tibi eēt desup.
quādo aūt rogam⁹ ne in tētationē īcidam⁹: admonemur infir-
mitatis et ībecillitatis nostre dū sic rogam⁹: ne qs se īsolenter
extollat: ne qs sibi supbe atq₃ arrogant᷑ aliud assumat: ne quis
aut ꝯfessiōis: aut passiōis gl'am suā ducat: cū dn̄s ipe hūilitatē
docēs dixerit: vigilate et orate: ne veniatis in tētationē. spūs
quidē pmptus est: caro aūt īfirma: vt dū p̄cedit hūilis et sūmis-
sa ꝯfessio: et dat᷑ totū dn̄o: qcq̄d supplicit᷑ cū timore et honore
dei petit᷑: ipius pietate p̄stet᷑. Post ista oīa in ꝯsūmatōe orōnis
venit clausula vniuersas petitiōes et p̄ces nostras collecta bre-
uitate cōcludēs in nouissimo enī ponim⁹, sed libera nos a ma
lo. Conp̄hēdētes aduersa cūcta q̄ ꝯtra nos in hoc mūdo molit᷑
īimicus a qbus potest eē fida et firma tutela: si nos deus libe-
ret: si deprecantibus atq₃ implorantibus opem suam prestet.
Quando aūt dicimus libera nos a malo: nihil remanet quod
vltra adhuc debeat postulari quando semel protectōe₃ dei ad-
uersus malum petamus: qua in petra contra que diabolus et
mundus operantur: securi stamus et tuti. Quis enim ei de se-
culo metus est: cui in seculo deus tutor est? Quid mirum fra-
tres dilectissimi si oratio talis est: quam deus docuit. qui ma-
gisterio suo oē₃ precē nostrā salutari sermone breuiauit? Hoc
iam per isaiā pphetam fuerat āte p̄dictū cū plenus spū scō de
dei maiestate ac pietate loqueretur. Verbum consummans

inq̄t et breuiās in iusticia: qm̄ s̄monē breuiatū faciet de⁹ ī toto orbe terre. Nam cū dei s̄mo, dn̄s noster ihes⁹ christ⁹ oībus venerit: et colligēs doctos pit̄er et indoctos: omni sexui atque etati p̄cepta salutis ediderit: p̄ceptoꝝ suoꝝ fecit grāde ↄpēdium. vt ī disciplīa celesti discētiū mēoria nō laboraret. s; q̄ essz simplici fidei necessariū: velocit̄ discēt. Si cū docēt qd sit vita et̄na: sacramētū vite, magna et diuīa breuitate ↄplex⁹ est dicēs. Hec est autē vita et̄na: vt cognoscant te solū et verū deū et quē misisti ihesū xp̄m. Item cū de lege et pphetis p̄cepta p̄ma et maiora decerpet. Audi inq̄t israel. dn̄s de⁹ tuus dn̄s vn⁹ est. Et diliges dn̄m deū tuū de toto corde tuo: et de tota aīa tua: et tota v̄tute tua hoc p̄mū, et secūdū si͞le huic Diliges p̄ximū tuū tāq̄ te. In his duob⁹ p̄ceptis tota lex pēdet et pphē. Et iteꝝ Quecūq; volueritis vt faciāt vob̄ hoīes bōa: ita et vos facite illis. Hec est eni͞ lex et pphete. Nec verb̄ tantū sed et factis dn̄s orar̄e nos docuit ip̄e orās frequēt̄et dep̄cās, et qd facē nos oportet exēpli sui ↄtestatiōe demōstrās: sicut scriptū ē. Ipse autē fuit secedēs in solitudine et adorās. et iterū. Exiuit ī montē orare. et fuit p̄noctās ī oratione dei. Quod si ille orabat qui sine peccato erat: q̄ntomagis peccatores oportet orare. Et si ille p totā noctē iugiter vigilās ↄtinuis precibus orabat quāto nos magis in frequētanda oratione debem⁹ nocte euigilare. Orabat autē dn̄s et rogabat nō pro se (quid eni͞ pro se inocens p̄caretur?) sed p delictis nostris: sicut et ipse declarat cū dicit ad petrū. Ecce sathanas expetiuit vt vos vexaret quō triticū: ego autē rogaui p te: ne deficiat fides tua. Et postmodum p oībus patrē dep̄catur dicēs. Non p his aūt solū rogo sed et p his q credituri sūt p verbū ipsoꝝ ī me: vt oēs vnū sit sicut tu pater in me et ego in te: vt et ip̄i in nob̄ sint. Magna dn̄i ppter salutē nostrā bēignitas pit̄er et pietas: vt nō ↄtent⁹ quod nos sāguine suo redimēt: ad hec p nob̄ ampli⁹ et rogaret. Rogātis aūt desideriū videte qd fuerit: vt q̄modo vnum sūt pat̄ et fili⁹: sic et nos ī ip̄a vnitate maneam⁹: vt hic q̄z possit ītelligi quātū delīq̄t: q vnitatē scidit et pacē Cū p h̄ et rogauerit dn̄s: volens sc; plebē suā vnire: cū sta͞et ad regnū dei discordiā n̄ vēire. Qn̄ aūt stam⁹ ad orōne; fratres dilectissimi

Alian̄ s̄mo dei vocatur.

De ↄpendio doctrine salutaris.

Orare debem⁹

Mag^m delictu ↄmissio.

De disciplina mentis in oratione

vigilare et icubere ad preces toto corde debem⁹ Cogitatio omnis secularis et carnalis abscedat: nec quicq̄ tūc anim⁹ q̄ id solum cogitet: quod p̄catur. Ideo et sacerdos ante oratione pfatione p̄missa: parat fratrū mētes dicēdo. Sursū corda: vt dum respōdet plebs Habem⁹ ad dn̄m: admoneat̄ nihil aliud se q̄ dominū cogitare debere. Claudat̄ ꝯtra aduersariū pect⁹: et soli deo pateat: nec ad se hostē dei tēpore orationis adire patiatur. Obrepit eni frequēter et penetrat: et subtilit̄ fallēs preces nostras a deo aduocat: vt aliud habeam⁹ in corde: aliud invoce: q̄ to intētione sincera dn̄m debeat nō vocis son⁹: sed anim⁹ et sēsus orare Que aūt segnities est alienari et capi ineptis cogitationibus et pphanis: cū dn̄m dep̄caris quasi sit aliud quod magis debeas cogitare: q̄ quod cū deo loqueris? Quō te audiri a deo postulas cū te ip̄e nō audias? vis esse deū mēorē tui: cū rogas: quādo tu ip̄e mēor tui nō sis? Hoc est ab hoste in totū non cauere: hoc est qn̄ oras dn̄m: maiestatē dei negligētia orationis offēdere: hoc est vigilare oculis: et corde dormire: cū debeat xp̄ianus et cū dormit oculis corde vigilare. Sicut scriptū est ex p̄sona ecclesie loquētis in cantico canticorū. Ego dormio et cor meū vigilat: quaprop̄t sollicite et caute ap̄lus ammonet dicens. Instate orationi vigilātes in ea: docēs scilicet et ostendēs eos ipetrare quod postulāt: de deo posse: quos deus videat in oratione vigilare. Orātes aūt nō infructuosis: nec nudis precibus ad deū veniam⁹. Inefficax petitio ē cū precat̄ deū sterilis oratio. Nā cū oīs arbor nō faciēs fructū excidat̄ et i ignē mittatur: vtiq₃ et s̄mo nō hn̄s fructū: p̄mereri deū nō pōt: q nulla opatiōe fecūd⁹ est. Et iō scriptura dīna instruit dicēs. Bona est oratio cū ieiunio et elemosyna. Nā q in die iudicii p̄miū pro opib⁹ et elemosynis redditur⁹ ē: hodie q̄₃ ad orōe₃ cū opatiōe veniēti benign⁹ auditor ē. Sic deniq₃ corneli⁹ cēturio cū oraret meruit audiri. Fuit faciēs m̄ltas elēosynas i plebē et sēp orās deū. Huic circa horā nonā orāti astitit āgel⁹ testioniū reddens sui opis et dicēs Corneli orōes tue et elemosyne ascēderūt ad mēoriā corā deo Cito orōes ad deū ascēdūt: q̄s ad deū merita nostri opis iponūt. Sic et raphael āgel⁹ thobie oranti sēp et sp opanti testis fuit dicēs. Opa dei reuelare et ꝯfiteri hōrificū est Nā qn̄ orabas tu et sara: ego obtuli mēoriā orōis vestre i ꝯspe

Attenta sit oro.

Operis iungendum est oroni.

Cito ascend. oro ope fulta.

ctu claritatis dei: et cū sepelires tu mortuos simpliciť: et qa n̄
es cōitatꝰ exurgē et derelinq̄re prādiū tuū et adisti et ꝯdidisti
mortuū et missus sū tētare te et iterū misit me deꝰ curare te et
sarā nurū tuā. Ego eī sū raphael vnꝰ ex septē āgel' iustis: q assi
stimꝰ et ꝯuersamur an̄ claritatē dei. Per isaiā q̄q; dn̄s āmonet
et docet silia ꝯtestās. Solue inq̄t oēꝫ nodū iniusticie: resolue suf
focatiōes ipotētiū ꝯmertiorū. Dimitte q̄ssatos ī requiē et oēm
ꝯsiḡtionē iiustā dissipa. Frāge esurieti panē tuū: et egenos sn̄
tecto iduc in domū tuā. Si videris nudū vesti: et domesticos se
minis tui nō despicies. Tūc erūpet tēporaneū lumē tuū: et ve
stiméta tua cito orienť: et p̄ibit an̄ te iustitia: et claritas dei cir
cūdabit te. Tunc exclamab' et deꝰ exaudiet te: dū adhuc loq̄ris
dicet ecce assū. Adesse se repromittit et audire et ꝓtegē se eos
dicit: q iiusticie nodos de corde soluētes: et elēosynas circa do
mesticos dei secūdū eiꝰ p̄cepta faciētes: dū audiūt quod deꝰ p̄
cipit fieri: ipi q̄q; a deo mereť audiri. Btūs ap̄ls paulꝰ ī necessi
tate p̄ssure adiutꝰ a fratribꝰ opa q̄ fiūt: sacrificia dei dixit eē. Sa
turatꝰ sū inq̄t recipiēs ab epaphrodito ea: q̄ a vob' missa sť: odo
re suauitatis: sacrificio accepto et placēte deo. Nā qn̄ qs miseť
paupis deo fenerať: et q dat minīis deo dōat: spiritaliť deo su
auitatis odorē sacrificat. In orōibꝰ v̄o celebrādis iuēimꝰ obs
uasse cū dāiele tres pueros: ī fide fortes: et ī captitate victores De Sacr̄mento trinitat
horā t'tiā, sextā, nonā: sacramēto scꝫ t'nitatis: q̄ in nouissīs tpi
bus māifestari hēbat. Nā et p̄ma hora ī t'tia veniēs: ꝯsūmatū
nūerū t'nitatis ondit. Itēq; ad sextā q̄rta ꝓcedēs: declarat alterā
t'nitatē: et qn̄ a septia nona ꝯpleť: p t'nas horas t'nitas pfcā nūe
rať: q̄ horarū spatia iāpridē spūaliť deťminantes adoratores
dei statutis et legitimis ad p̄cē tpibꝰ fuiebāt: et māifesta post
modū res ē: sacramēta olī fuisse: quod an̄ sic iusti p̄cabāť. Nā
sup discip'los hora t'tia descēdit sp̄s scūs: q gratiā dn̄ice repro
missiōis ipleuit. Itē petrꝰ hora sexta ī tectū supiꝰ ascēdēs signo
pariť et voce dei monētis īstructꝰ ē: vt ōs ad gl'aꝫ salutis admit
teret: cū de emūdādis gētilibꝰ an̄ dubitaret. Et dūs hora sexta
crucifixꝰ ad nonā pctā nostra sāguie suo abluit: et vt redimē et
viuificare nos possꝫ: tūc victoriā suā passiōe pfecit. Sꝫ nob' fra
tres dilectissimi p̄ter horas antiquitus obsecrādi orandi nunc
et spatia et sacramenta creuerunt. Nam et mane orandum

est vt resurrectio dñi matutiña orõne celebret᷑ Quod oli spus
sãct⁹ designabat ĩ psalmis dicẽs . Rex me⁹ et de⁹ meus q̃niã
ad te orabo dñe mãe:et exaudies vocẽ meã: mãe assistã tibi
et ꝯtemplabor te:et iteꝝ ꝑ prophetã loquit᷑ dominus. Dilu-
culo vigilabũt ad me dicentes: eam⁹ et reuertamur ad dñm
deũ nostrũ Recedẽte iter sole ac die cessante necessario rursũ
orandũ est . Nã qa xp̃us sol ver⁹ et dies verus est:sole ac die
seculi recedẽte:quãdo oram⁹ et petim⁹:vt sup nos lux denuo
veniat.christi precamur aduentũ lucis eterne gratiã p̄biturũ.
Christũ autẽ diem dictũ in psalmis declarat spiritus sanctus
Lapis iq̃t quẽ reꝓbauerũt edificãtes Hic fact⁹ ẽ in caput ãgu
li.A dño fact⁹ est et est admirabil᷑ in ocul᷑ nostris Iste est dies
quẽ fecit dñs:ãbulem⁹ et iocũdemur in eo. Itẽ ꝙ sol appella-
tus sit. Malachi ꝓpheta testat᷑ dicẽs. Vobis aũt qui timetis
nomẽ dñi oriet᷑ sol iusticie:et ĩ alis ei⁹ curatio est. Quod si in
scripturis sãctis sol ver⁹ et dies ver⁹ est xp̃us: hora nll̃a a xp̄i-
anis excipit᷑:q̃ min⁹ frequent᷑ ac semp de⁹ debeat adorari: vt
qui in xp̄o h᷑ est ĩ sole et ĩ die vero sum⁹: ĩsistam⁹ ꝑ totũ diẽ p̄-
cib⁹ et orem⁹:et quãdo mũdi lege decurrẽs vicib⁹ altnis nox
resoluta succedit: nll̃ũ de nocturnis tñbris esse orãtib⁹ dãnũ
potest:qa filiis lucis et noctib⁹ dies ẽ. Quãdo eni sine lumĩe
est cui lumẽ ĩ corde est? Aut q̃modo sol ei et dies nõ ẽ:cui sol
et dies xp̃us est?. Qui autẽ ĩ christo:h᷑ est ĩ lumĩe semp sum⁹
nec noctib⁹ ab orõne cessem⁹. Sic ãna vidua sine ĩtmissiõe ro-
gans semp et vigilãs pseuerabat in ꝓmerẽdo deo:sicut ĩ euã-
gelio scriptũ est. Nõ recedebat inq̃t de tẽplo ieiuniis et orõni-
bus fuiens nocte ac die. Viderũt vel gẽtiles q nec dũ illuĩati
sũt:vel iudei qui deſto lumĩe ĩ tenebris remãserũt. Nos fra-
tres dilectissimi q in dñi luce sp sum⁹ q memim⁹ et tenem⁹ ꝙ
eẽ accepta gr̃a cepim⁹ ꝯputem⁹ noctẽ ꝓ die. Ambulaẽ nos cre-
dã⁹ sp ĩ luĩe:nõ ĩpediamur a tñbris q̃s euasim⁹ Nll̃a sint horis
nocturis p̃cũ dãna : nll̃a orõnũ pigra et ignaua dispẽdia Per
dei ĩdulgẽtiã recreati spiritalit᷑ et renati:imitemur ꝙ futuri
sũ⁹:hituri ĩ regno sñ ĩtuẽtu noctis solũ diẽ:sic nocte q̃si ĩ luĩe
vigilem⁹ . Oraturi sp et acturi grãs deo:hic q̃ꝫ orare et grãs
agẽ ñ desinam⁹   Explicit smo cecilii cipani de orõne dñica

